

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

अल्पावशिष्टेऽन्येतुकोरेवेयान्महाहवे ॥ प्रहृष्टाः पाण्डवाभूत्वा निन्यिरेयमसादनं ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरे शूरः सौवलेयः प्रतापवान् ॥ प्राप्तेन सह देवस्य शिरसि
प्राहरद्दृशं ॥ १७ ॥ स विद्वल्लोमहाराज रथोपस्थ उपविशत् ॥ सह देवं तथा हृत्वा भीमसेनः प्रतापवान् ॥ १८ ॥ सर्वसैन्यानि संक्रुद्धो वारयामास भारत ॥ निर्वि
भेदचनाराचैः शतशोथसहस्रशः ॥ १९ ॥ विनिर्भिया करोच्चैव सिंहनादमरिंदमः ॥ तेन शब्देन वित्रस्ताः सर्वे सहयवारणाः ॥ २० ॥ प्राद्रवन्सहसाभीताः शकुने
अपदानुगाः ॥ प्रभग्नानथ तान्दृष्ट्वा राजा दुर्वोधो ब्रवीत् ॥ २१ ॥ निवर्त्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वं किं स्तेनवः ॥ इह कीर्तिसमाधाय प्रेत्य लोकान्समश्नुते ॥ २२ ॥
प्राणान् जहाति यो धीरो युद्धे पृष्ठमुदर्शयन् ॥ एवमुक्तास्तु ते राजा सौवलस्य पदानुगाः ॥ २३ ॥ पाण्डवानभ्यवर्त्तन्तु रुक्वानिवर्त्तनं ॥ द्रवद्भिस्तत्र राजेन्द्रकृतः
शब्दोतिदारुणः ॥ २४ ॥ क्षुब्धसागरसंकाशाः क्षुभिताः सर्वतो भवन् ॥ तांस्ततः पुरतो हृत्वा सौवलस्य पदानुगान् ॥ २५ ॥ प्रत्युद्ययुर्महाराज पाण्डवा विजयोद्यताः ॥
प्रत्याश्वस्य च दुर्धर्षः सह देवो विशांपते ॥ २६ ॥ शकुनिं दशभिर्विध्वाह्यांश्चास्य त्रिभिः शरैः ॥ धनुश्चिच्छेदचशरैः सौवलस्य हसन्निव ॥ २७ ॥ अथान्यद्भनुरादा
यशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ विव्याध नकुलं पृथ्याभीमसेनं च समभिः ॥ २८ ॥ उलूकोपि महाराज भीमं विव्याध समभिः ॥ सह देवं च सप्तत्यापरीप्सन्पितरं रणे ॥ २९ ॥
तं भीमसेनः समरे विव्याध नवभिः शरैः ॥ शकुनिं च चतुःषष्ट्या पार्श्वस्थांश्च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ३० ॥ तेहन्यमाना भीमेन नाराचैस्तैलपायितैः ॥ सह देवं रणे क्रुद्धा
श्छादयन् शरवृष्टिभिः ॥ ३१ ॥ पर्वतं वारिधाराभिः सविद्युत इवांबुदाः ॥ ततोऽस्यापततः शूरः सह देवः प्रतापवान् ॥ ३२ ॥ उलूकस्य महाराज भङ्गेनापाहरिच्छिरः ॥
सजगाम रथाङ्गमिंसह देवेन पातितः ॥ ३३ ॥ रुधिराणुतसर्वांगो नंदयन्यां ढवान्युधि ॥ पुत्रं तु निहतं हृत्वा शकुनिस्तत्र भारत ॥ ३४ ॥ साश्रुकं ठोविनिः श्वस्य क्ष
सुर्वाक्यमनुस्मरन् ॥ चिंतयित्वा मुहूर्त्तं सवाष्पपूर्णक्षणः श्वसन् ॥ ३५ ॥ सह देवं समासाद्य त्रिभिर्विव्याध सायकैः ॥ तानपास्य शरान्मुक्तान् शरसंघैः प्रतापवान्
॥ ३६ ॥ सह देवो महाराज धनुश्चिच्छेदसंयुगे ॥ छिन्ने धनुषि राजेन्द्र शकुनिः सौवलस्तदा ॥ ३७ ॥ प्रगृह्य विपुलं खड्गं सह देवाय प्राहिणोत् ॥ तमापतंतं सहसा घो
ररूपं विशांपते ॥ ३८ ॥ द्विधा चिच्छेद समरे सौवलस्य हसन्निव ॥ असिं हृत्वा तथा चिच्छिन्नं प्रगृह्य महतीं गदां ॥ ३९ ॥ प्राहिणोत् सह देवाय सामोघान्यपतद्भुवि ॥ त
तः शक्तिं महाघोसं कालरात्रीमिवोद्यतां ॥ ४० ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धः पाण्डवं प्रति सौवलः ॥ तामापतंतीं सहसा शरैः कनकभूषणैः ॥ ४१ ॥